

האומר פרק שלישי קידושין

מורות הש"ם

(ג) נִכְתֵּב שָׁהַ, כִּי, כִּי
בְּשַׂרְבָּן (ד) נִכְתֵּב שָׁהַ
הַמְלָא (ה) כִּי, כִּי
(ו) לְקַנְעָן עֲמָן, עֲמָן
כְּבָ: מ: לְלָס, כִּי, כִּי
מְעַשׂ טְהָרָה: ג: מְקֻטָּלָה
לְלָלָה, מְלָא, מְפָרָה
(ז) נִכְתֵּב פָּגָג, כִּי, כִּי
(ח) נִשְׁׁלֵן, כִּי, כִּי
מְמֻסָּךְ, כִּי, כִּי
הַלְּוָה וְהַלְּוָה, מְקֻטָּלָה
לְלָלָה, מְלָא, מְפָרָה
(ט) לְלָמָּד מְלָא, כִּי, כִּי
לְלָמָּד נִכְתֵּב, כִּי, כִּי
עַב: צָרָק, כִּי, כִּי
דְּבָרָי, פָּרָה, כִּי, כִּי
מוֹסֵךְ, מְמֻתָּה, כִּי, כִּי
אַלְיָם, כִּי, כִּי
(י) נִכְתֵּב קְרוּטָסָה, אֶלְלָה
קְשָׁע, קְשָׁע, כִּי, כִּי
לְמַטְלִילָה, כִּי, כִּי
(ק) נִכְתֵּב גְּדָלָה, כִּי, כִּי
מְמֻסָּךְ, כִּי, כִּי
עַזְבָּן (ל) נִכְתֵּב, כִּי, כִּי
הַמְלָא, כִּי, כִּי
(מ) נִכְתֵּב גְּדָלָה, כִּי, כִּי
קְשָׁע, קְשָׁע, כִּי, כִּי
לְמַטְלִילָה, כִּי, כִּי
(נ) נִכְתֵּב גְּדָלָה, כִּי, כִּי
מְמֻסָּךְ, כִּי, כִּי
עַזְבָּן (ו) נִכְתֵּב, כִּי, כִּי
הַמְלָא, כִּי, כִּי
טוֹבָי (ז) שָׁעָה, מְמֻסָּךְ
מְעַטָּה, כִּי, כִּי
כִּי, כִּי, כִּי, כִּי
כִּי, כִּי, כִּי, כִּי
כִּי, כִּי, כִּי, כִּי
דְּמַמְּפָקָה, כִּי, כִּי

תורה אור השם

הנחות היב"ח

מוסך ריש"

מעוף מז'יז מיר מאומרא נעלין גלעדי^ה
נעלין גלעדי מלומוד הצען אלס^ו
טיטס פאלט זמאנטס דעם^ז
עד מיקון צין סידל נאטו^י
עלין לטרן נאצן חמל עט^ט

מעשה מוציא מיד מעשה ומיר מהשבה
מהשבה^ט אין מוציא לא מיד מעשה ולא מיד
מהשבה בשלמא מיד מעשה לא מפקה דלא
אתה דבר ומכטל מעשה אלא מיד מהשבה
מייהא תפיך^ט שאני מהשבה דטמאה דכי^ט
מעשה דמי ובדרב פפא^ט דרב פפא רמי כתיב
כ' ייתן וקרינן כי יותן אה ביצד כי יותן דומייא
דכ' ייתן מה יותן דניחאה ליה אף יותן דניחאה
ליה רב זיבור מתנו להא שמעתתא אה^ט וכן
היא שונתנה רשות לשולחה לקדשה והלהבה
היא וקדשה את עצמה אם שללה קדרמו
קדושה קידושין ואם של שלוחה קדרמו אין
קידושה קידושין לא קדרשה את עצמה וחורה
ביה מהו רבוי יוחנן אמר חזורת ר' ל' אמר אינה
חזורת ר' יוחנן אמר חזורת אתה דבר ומכטל
דברך ר' ל' אמר אינה חזורת לא אתה דבר
היא זבורן ואחרותה תרין גזרין ל' גזירות

ומבטל דבר או איתיביה רבי יהנן ר' ע' ביטל
אם עד שלא הרים ברם ביטל אין תרומותה
אמר רבא הכא במא עסקין כגון שקדם
בעל הבית ותרם את כבוי דוחה ליה מעשה
איתיביה ריש לקיש ⁽⁶⁾ כל הכלים יורדים
ליידי טומאהן במחשבה ואין עלון מטומאתן
אללא בשינוי מעשה מחשבה מוציאו מיד מעשה
ומיד מחשבה מחשבה אינה מוציאת לא מיד
מעשה ולא מיד מחשبة בשלמא מיד מעשה
לא מפקה לאathi דבר וmbטל מעשה אלא
מיד מחשبة מיהא תפיק ⁽⁷⁾ שנני מחשبة
dotomaha dci מעשה דמי וכדרוב פפה דרב
ויתן הא כיוץ כי יותן דומיא דיתן מה יתן
האיתיביה רב כי יוחנן לר' השולח גט לאשתו
שליח ואמר לו גט שנותרו לך בטל הויה
הילכתא כוותיה דר' ואפילו בקמיהה ואע' ג'
ות ליד אשה דכמעשה דמי אפלו הci את
הילכתא אהילכתא אמרת הילכתא כרב כיוחנן
דאיביעא להו מהו שיזוז ומונרש בו וקיימת אין הילכתא
אמיר איננו חזור ומונרש בו וקיימת אין הילכתא
מתורת שליח מתרות גט לא בטלה: מקודשת
יע לעולם ושמואל אמר מקודשת לשנו עד
שני ונמרי קידושי ואישון יתיב רב חסדא
אי פקע אמר ליה רב יוסף מרד ארישא מתני
פא מתני לה ולא קשיא ליה מעכשו ולآخر
קידושת ואני מקודשת לעולם ושמואל אמר
עד ל' יום לאחר ל' פקע קידושי שני ונמרי
אי תנאה הויא אי חורה הויא לשמואל פשיטא
הני הנאי דתניא ימיהוים ולאחר מיתה גט
כוה גט ונמייא ⁽⁸⁾ רב הלכה ברבן ונמייא
יללו אמר רב הלכה ברבן הוה אמיןיא החם
זוכה קתאי אימא מורה ליה לשמואל דתנאה
ברבי הויא אמיןיא החם הויא דין גט לאחר
לאחר ל' אימא מודר ליה לרב צרכא אמר
מכמר לה הרוי את מקודשת לי מעכשו ולאחר
את מקודשת לי מעכשו ולאחר עשרים יומ
ובא
ילמוך קו מולח לנו לפה נקדטה מעכסי סממ' דע
ה' ליפ' זמלחה וממלחה צה מלך ולמל מעכשי ולם
אצל לרען ומס לילען מולח קו לאו לטפי קידוש

מhid מוחשנה מיהיא תפקה, מימה ליפריך נמי גצי מרומה נעליג נ"י. דקחנער לחס עד צלע מלך ציטעל אין מלומתו מלומה הצען חס משפטת ציטעל מלומתו מלומה וופילו מלך צאלים צמאנצטס דה מלומה ניטלט צומולט וממחצטש חלמה נון מה דיזאול ומפטעלן דיזאול וויל' מלחמת צומולט וממחצטש חלמה נון מה דיזאול ומפטעלן דיזאול וויל' דלמאנצטס דמלומה סיס יודע לכלמעסה לדמי ליכמי זטמגער י"ז ווונצט נלטס וווקו כהילין מלך צידיס ואופילו מעשה הרטהיין מוועה היל פילו מלך קמ"כ כליו הילחן מלך מוחשנת שאליהם הצל גדי טומחהן קמאנצטס פטמלהן הצל גדי טומחהן לילדי פולת קזנעל טומחהן ווונוס סצטקה נספכטן לטכל מולדיס דע"י סטמאנצטס מנטכטעלן ה"כ מתכטעל על ול' ממחצטס נא: לא קידשה עצמה וחורה בה מהו. נטלס נפלט ווולה נס צנעלן פולימיטס נעלית דלי מליס נעליט ליליס רלווי שטקדצני פשיטען מוקדחת דטמו מטוס דטמיס לו מידי ני צלען נקדרין נון מה מיי' חותמת: **אם ביטול עד ישלא תרכ ב'**. הכל נון מסען דכלען טענין נמיינט מעוטה ליד סטטס לכלמעסה דמי סייעו משפטס בסכלם ייכל נמיינט מעוטה הצל לגזיג נצע: **מתורתה נט' לא**

ומבטל דבר או תחביבה
אם עד שלא חרם ביטול
אמר רבא הכא במאי
בעיל הבית ותרם את כרכ' ^(ט)
איתיביה ריש לקיש ^(ט)

ליידי טומאתן במוחשבה
אלא בשינוי מעשה מעש
ומייד מוחשבה מהשבה א
מעשה ולא מיד מוחשבה
לא מפקה לא את דיבורו
מיד מוחשבה מיהה תפפי

רטומאה דכי מעשה ד
רטומאה רמי כתיב כי יותן הא כיצד כי יותן
דינחיא ליה אף יותן נמי דינחיא ליה איתביבה רבי יוחנן לר' ^(ט)
והודיע ששליח או שישלח אחריו שליח ואמר לו גט שנחתה
זהה בטל היובטה דר' ל' היובטה והילכתא כוותיה דר' ^(ט) וא' ^(ט)
דר' איבא למיר שאני נתנית מעות ליד איש דכמיעשה
דיבור ומבטל דיבור קשיא הילכתא אהילכתא אמרת
וקיימא ^(ט) הילכתא כרב נחמן דאבייא להו מהו שייחו
אמר ^(ט) חזר ומנגש בו רב ששת אמר אינו חזר ומגרש בס
כחותה דרב נחמן ינחי דבטלה מהורת שליח מתרות גט
לשוני: אמר רב ימקרדשות לשוני לעולם ושמואל אמר
ל' יום לאחר ל' יום פקען קידושי שני וגמרי קידושי רא' ^(ט)
וקוא קשיא ליה קידושי שני במאי פקען אמר ליה רב יוס
לה וקשיא ליה רב יהודה אסיפה מהני לה ולא קשיא.
שלשים יומ ^(ט) יוכ' אמר רב ימקרדשות ונינה מקודשת ^(ט)
מקודשת ונינה מקודשת ^(ט) אלא עד ל' יום לאחר ל' פקען
קידושי ראשון לר' מספקא ליה אי תנאה הויא אי חורה הר
ליה תנאה הויא ובפלוונא דהוי תנאי דרונית ^(ט) מהו
ואנו גט דברי חכמים רבינו כוה גט ונימא ^(ט) רב
שםואל הלכה כרבי צירא דאיו אמר רב הלכה כרב
דרוחוקה קאי אל הכא דלקוכה קאי אימא מודה
הוואי ואי אמר שמואל הלכה כרבינו כוה אמינו התם
מיותה אבל הכא דיש קידושין לאחר ל' אימא מודה ל' ^(ט)
אכבי ולטומה דרב בא אחד ואמר לה הר' את מקודשו התם
ל' יום ובא אחר ואמר לה הר' את מקודשת לי מעבשי

יוס ^(ט) ג' קדש חלק נמייס לימל סוי חולא לדם רקס
קדמסטע ^(ט) ג' וטערימה ורכ' למספקה יס' זמלוט וטנאל גט
ולמהר עשלים סכלו כל צי' צמוך אל למתן וקס דלטנון חול

ה' ת שמשינה אפליו תון שלשים יום, ואלא ראשון לא טגי ליה בחורה תון ל'. ווראה
דורש נחלל מהאונא, מאפר לא נמנור עד לאחר שלשים יום, והורא מגורשת בהאי ליענא

תומ' ר' הוקן
בן היה שמננה רשות
תונני היה בפרק בתה
עצט, אן. ולהאי לישען
ברבר ר'ל דלא און
בכורו ומכטל בכור גיריד
ההו שיחוזר ייגזר
ה. כשאומר לשלהי
ט שנחתי לך בס
ווא. מחרות גט ל

שנִי קְדוּשָׁן, אֲלֹמָה יַכְתֵּב
לְחַזּוֹר בּוֹ. וְהַרְמָס זֶל כְּהַ
בְּפִז' [מְאַיּוֹת הַיּוֹבָק]
שְׁפִירֵשׁ תְּנָאָה הַוִּיחָדָה
לָרְאֹשׁוֹן תַּחַת שְׁלָשִׁים יוֹמָם
הַקְדוּשָׁן שֶׁלָּא יִגְמְרוּ עַד
שְׁחֹזּוֹר בּוֹ מַעֲכְשִׁיו דָקָא